

DE DOOD VAN SOLDAAT CHARLES SIMPSON

door Kees van Kemenade

Op het prot.-christ. kerkhof 'Godesakker' onder Esbeek ligt het enige graf van een geallieerd militair uit de Tweede Wereldoorlog. Het is het graf van soldaat C. C. Simpson, die op 11 oktober 1944 in Hilvarenbeek sneuvelde. Charles Simpson was toen 22 jaar en maakte deel uit van het Royal Armoured Corps, een onderdeel van The Royal Dragoons. Op verzoek van de familie is het stoffelijk overschot van deze soldaat gebleven in de plaats waar hij sneuvelde. Alfons van der Poel vertelde mij in 1983, kort na het verschijnen van 'Hilvarenbeek 1940-1945', hoe Simpson aan zijn einde was gekomen.

'Ik was niet geëvacueerd en ik woonde toen in de Gelderstraat. Ik was 14 jaar en zag dat militair gedoe graag. Ik ging die dag, de 11de oktober, een week na de bevrijding van Hilvarenbeek, op het Vrijthof kijken. Toen ik op het Vrijthof aankwam, was er net een colonne gearriveerd. Ze kwamen uit Diessen en ze stonden stil op de Markt. Er riep een militair tegen mij. Ik stond er niet veraf. Ik kon niet verstaan wat hij zei. Met gebaren maakte hij duidelijk dat hij naar een toilet wilde.

Ik nam hem mee naar mijn tantes, Van der Poel, die op de Hoge Zij woonden, naast het gemeentehuis. Als ik naar huis was gegaan, had ik niet meer weg gemogen. Hij ging naar binnen. Toen hij klaar was, zijn we terug naar de colonne gegaan. Zijn wagen stond bij de kerkemuurtjes, schuin tegenover het hoekhuis Gelderstraat-Markt (nu RABO-Bank). Ik stond nog een beetje te kijken. Ik kreeg een pakje sigaretten en een doosje kauwgum van de Tommy.

Kort daarna begon, in één keer, het granaatvuur van de Duitsers. Dat was zo onverwachts. Niemand hoorde het aankomen. Het lag ook aan de windstand. Bij de eerste granaatinslag was het al fout. Ik stond nog met hem te praten. Hij lachte nog. Hij kreeg een granaatscherf in zijn hals. Door de druk ploften we allebei tegen de grond. Ik bleef liggen tot ik niets meer hoorde. Toen het granaatvuur voorbij was, stond ik op. Hij bleef liggen. Het Rode Kruis was er heel snel bij. Maar ze konden niets meer doen. Ik ben de laatste geweest die met hem gepraat heeft.